

РЕШЕНИЕ

№ 4141

гр. София, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10694** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Л. Н. С., с адрес: [населено място], [улица], вх.3, ет.7, ап.20, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21/02.08.2022 г., по чл.171, т.4 от ЗДвП, издадена от К. Н. М., полицейски орган в група ООР на 02 РУ МВР към ОД на МВР – П..

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и се моли тя да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът - К. Н. М., полицейски орган в група ООР на 02 РУ МВР към ОД на МВР – П., в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 02.08.2022 г. около 21.00 часа Л. Н. С. управлява лек автомобил марка „О. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , светло сив металик, собственост на Т. М. Я., без да е правоспособен водач. Съставен е АУАН бл. № 066539/02.08.2022 г.

Въз основа на АУАН, съставен от К. Н. М., полицейски орган в група ООР на 02 РУ МВР към ОД на МВР – П. е издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21/02.08.2022 г., с която на жалбоподателя е наложена

принудителна административна мярка по чл. 171, т. 4 от ЗДвП – изземване на свидетелство за управление на МПС на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, т. 4 от ЗДвП.

В съдебното производство са представени допълнителни доказателства /лист 8-23 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 02.08.2022 г. Жалбата е депозирана в съда на 12.08.2022 г. поради което съдът намира, че същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е представена Заповед № 317з-11675/31.12.2021 г. на директора на ОДМВР-П. /лист 12-21 от делото/, с която поименно са оправомощени длъжностни лице, които да осъществяват контрол по ЗДвП, като в т. 55 от същата е посочен издателят на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка К. Н. М..

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 157, ал. 4 от ЗДвП, водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.

За да възникне това задължение, следва да е безспорно установено, че на лицето са отнети всички контролни точки, които съгласно Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролни точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, издадена от Министъра на вътрешните работи.

От приложената справка за нарушител/водач /лист 19-20 от адм. дело № 2154/2022 г. на АС Пловдив/, е видно, че към момента на издаване на процесната заповед – 02.08.2022 г., на Л. Н. С. са били отнети 39 от общо 39 контролни точки, поради което за същата е било налице задължението посочено в нормата на чл. 157, т. 4 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171, т. 4 от ЗДвП, принудителна административна мярка изземване на свидетелството за управление се налага на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4. Съдът приема, че са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в процесната заповед.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –С. - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Н. С., с адрес: [населено място], [улица], вх.3, ет.7, ап.20, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21/02.08.2022 г., по чл.171, т.4 от ЗДвП, издадена от К. Н. М., полицейски орган в група ООР на 02 РУ МВР към ОД на МВР – П..

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: